

Looking for k. *PÁRIZS, 2009.*

Péter Ildikó 2009-ben kapta meg az André Kertész fotóművészeti ösztöndíjat, és 2 hónap párizsi munkája során 6 különböző sorozatot hozott létre, melyből az egyik a „Looking for k” című, 29 képből álló tradicionális fekete fehér kisfilmes sorozat.

A fotóművész többféle technikával szeret dolgozni, és témához kapcsolódóan választja meg, hogy mely sorozathoz milyen formátumot használ: műszaki gépet, középformátumot, vagy kisfilmes gépet.

Looking for k című sorozata a párizsi útkeresés, elveszett bolyongás átvitt értelemben vett dokumentációja. Felidéződik kepein André Kertész késői fekete fehér képeinek világa, a Párizsba majd New York-ba emigrált fotós útkeresése, magánya. Hiszen Péter Ildikó egy magányos fotós, ezért is választja az éjszakát, az anonimitást. Képein nincsenek emberek: nem az emberek, hanem maguk a helyszínek személyesítenek meg 1-1 elképzelt helyzetet, mint egy színházi vagy filmes háttér, mely maga az élet és a valóság színpada. Szubjektív dokumentarista stílussal mutatja be Párizs nem ismert arcait: a sötét utcákat, a metró, a gazdag és szegény világ ellentmondásait, mindezt szimbolikus jelleggel, hiszen, egyben saját útkeresését mutatja be: keresi helyét a világban, meg szeretne érteni, hogy neki miként, és hogyan van helye benne. Ezért is a cím: „k keresése”. A „k” lehet itt a kulcs, a dolgok nyitja, maga a megoldás, de ugyanígy tágabb értelemben véve az igazság, a szeretet, a társ, a megértés keresése. Munkája bemozdulós, szemcsés, feketékkel telített kisfilmes stílus, mely a mai fotográfiára és a fiatalabb generáció útkeresésére oly jellemző. Péter Ildikó szerint Párizs nem a fény és nem a siker városa, hanem egy olyan metropolisz, melyet a magány, a magárahagyatottság, a küzdelem, a gazdagság és a nyomor közti ellentét jellemez. Képein legálábbis ez derül ki a híres városról, ahol, ő is, mint sok más művész, keresi a sikerhez és a boldogsághoz vezető utat.